

XXVII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Afgang for Kommuner til Stempelbegunstigelser med Hensyn til de af dem optagne Laan.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 26de April 1879.)

Rigsdagen har gjentagne Gange viist sin Beredvillighed til at give sit Samtykke til de i Lovforslaget omhandlede Stempelbegunstigelser, hvor Spørgsmaalet har været om Laan i rent kommunale Diemed. I Tilfælde derimod, hvor Begunstigelsen har været søgt for Laan i andre Diemed, til Jernbaneanlæg eller til Opførelse af militære Etablissementer, har den samme Beredvillighed ikke været tilstede, idet Folkethinget i saadanne Tilfælde har fundet sig foranlediget til nærmere at undersøge de Forhold, der have gjort Laanet nødvendigt, og derefter taget sin Bestemmelse om Sagen. Efter denne Rigsdagens Stilling maatte man have mindre Betænkelighed ved at tilraade Lovforslagets Vedtagelse, hvis dette kun omfattede Stempelbegunstigelser for Laan i rent kommunale Diemed; men da det neppe er muligt ved en Omredaktion af Lovforslaget tilstrækkelig tydeligt at betegne, hvorvidt de nødvendige Tilfælde falde ind under Loven eller ei, medens man ved at overlade dette til Regjeringens Skjøn vilde gjøre den nævnte Indskrænkning i Lovens Omraade temmelig illusorisk, og da man iøvrigt ikke finder Anledning til at anbefale nogen Forandring i den hidtidige Praxis, skal Flertallet (Berg, Buch, S. P. Christensen, H. Hansen, A. Nielsen og Olsen) indstille, at Lovforslaget ikke fremmes videre.

I Anledning af Foranstaaende bemærker Mindretallet (Koch, Rosen og Scheel) Føl-

gende. Den Begunstigelse, som Lovforslaget tilfigter ved kongelig Anordning at kunne give Kommuner, bestaar kun i Tilladelse til for de af dem optagne Laan at udstede Obligationer, lydende paa Ithandehaver, eller til, at Transporten af saadanne Obligationer, lydende paa Navn, kan foregaa ved Paategning uden Brug af Stempel. Da det tør siges at være Praxis, at Lovgivningsmagten ikke negter en saadan Begunstigelse, der i Virkeligheden ikke medfører nogen Afgang i Stempelintraderne, men det ofte for den enkelte Kommune kan være af Vigtighed for en heldig Afslutning af et Laan at erhverve denne Begunstigelse hurtigere, end i Reglen vil kunne ske, naar i den Anledning Lovgivningsmagten skal sættes i Bevægelse, finder Mindretallet ingen Betænkelighed ved at overlade Afgjørelsen af deslige Tilfælde til Administrationen, der alt har en dermed beslægtet Bemyndigelse i Henhold til Lov af 11te Februar 1863 § 3 i Slutningen. Naar iøvrigt Flertallet henviser til, at Folkethinget i ganske enkelte Tilfælde har benyttet Forelæggelsen af Lovforslag af den heromhandlede Art til at indbringe visse af Kommunen trufne Dispositioner under dets Bedømmelse, da formener Mindretallet, at denne Bedømmelse er forbeholdt Indenrigsministeriet i Henhold til Lov af 4de Marts 1857 § 17, Lov af 6te Juli 1867 § 53 og Lov af 26de Mai 1868 § 20. Med disse Bemærkninger anbefaler Mindretallet Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Berg,
Formand og Ordfører.

Buch.

S. P. Christensen,
Sekretær.

H. Hansen.

Koch.

A. Nielsen.

Olsen.

Rosen.

Scheel.